

Stk. 2. Ansættelserne ved de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne lægges til grund ved skatteberegningen fra og med det første skatteår, der tager sin begyndelse efter pågældende 1. oktober.

Stk. 3. Ansættelserne ved omvurderingerne i henhold til § 4 lægges til grund ved skatteberegningen fra og med det skatteår, for hvilket den efter vurderingstidspunktet førstkommande årsomvurdering får virkning for skatteberegningen, jfr. dog stk. 4.

Stk. 4. De omvurderinger i henhold til § 4, der foretages i året (1. oktober—30. september) forud for en almindelig vurdering, eller som i medfør af bestemmelserne i § 40, stk. 1, ikke skal medtages på fortegnelsen over de årlige omvurderinger, skal ikke tages til følge ved skatteberegningen. De i forbindelse med disse vurderinger eventuelt foretagne fordelinger eller sammenlægninger af grundbeløb, af værditab eller af ejendomsskyld (herunder nedskrivningsbeløb) lægges uforandret til grund ved senere vurderinger.

§ 80.

Stk. 1. Skatterne forfalder til betaling halvårsvis med halvdelen den 1. april og halvdelen den 1. oktober henholdsvis for tiden fra 1. april til 30. september og for tiden fra 1. oktober til 31. marts.

Stk. 2. Skatterne for tiden fra 1. januar—31. marts 1957 bortfalder.

§ 81.

Stk. 1. Påklage af ansættelserne fritager ikke for pligt til betaling til forfaldstid.

Stk. 2. Ændres en ansættelse ifølge klage eller revision, bliver eventuel berigtigelse at foretage senest ved førstkommande opkrævning. Hvor omstændighederne taler derfor, kan finansministeren dog tillade, at opkrævning af pålignet grundstigningsskyld helt eller delvis stilles i bero, til endelig afgørelse i klagesagen foreligger.

Stk. 3. Bestemmelserne i lov nr. 108 af 31. marts 1938 § 3, stk. 3 og 4, hvorefter ligningsrådet samt skyldrådet efter bemyndigelse af ligningsdirektoratet i visse tilfælde kan fastsætte det tidspunkt, for hvilket ændringen af en ansættelse skal tages til følge ved skatteberegningen, skal også gælde for grundstigningsskylden.

Stk. 4. Hvor ændring af ansættelsen medfører godtgørelse af erlagt skat, har den

skattepligtige krav på renter 5 pct. p. a. af det skattebeløb, der tilbagebetales, for tiden fra datoen for indbetalingen til datoen for tilbagebetalingen. Sker godtgørelse i form af afkortning i det skattebeløb, der skal erlægges ved førstkommande opkrævning, beregnes renterne for tiden til sidste rettidige betalingsdag ved denne opkrævning.

§ 82.

Offentlige myndigheder, pengeinstitutter, assuranceselskaber samt dige- og pumpelag og deslige institutioner er på begæring forpligtet til uden betaling at meddele vurderingsmyndighederne de oplysninger, der kan tjene dem til vejledning ved udførelsen af deres hverv. Det samme gælder oplysninger til landsskatteretten. Vægrer nogen sig ved at meddele de begærede oplysninger, afgør finansministeren, hvorvidt han er pligtig dertil, og kan, om fornødent, fremtvinge oplysningernes meddelelse ved pålæg af en dagbøde.

§ 83.

De Danmarks Nationalbank ved lov nr. 116 af 7. april 1936 § 21 samt de Københavns Frihavnsaktieselskab ifølge lov nr. 44 af 31. marts 1891 § 6 tilståede skattebegunstigelser berøres ikke af denne lov.

§ 84.

Udgifterne til vurderingen afholdes af statskassen. Kommunerne har ikke krav på godtgørelse af udgifter i anledning af deres medvirken ved udfærdigelse af vurderingsfortegnelsen og afskrifter af samme og i anledning af dennes fremlæggelse til almindeligt eftersyn, jfr. § 40, stk. 1.

§ 85.

Finansministeren fastsætter de nærmere regler for denne lovs gennemførelse.

§ 86.

Denne lov træder i stedet for lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme, således som denne er ændret ved lov nr. 47 af 6. marts 1936, lov nr. 102 af 14. april 1937, § 22 i lov nr. 108 af 31. marts 1938, lov nr. 289 af 3. juli 1942, lov nr. 88 af 7. marts 1951 og lov nr. 61 af 12. marts 1955. Den træder desuden i stedet for lov nr. 265 af 27. maj 1950 om grund-